ପିଲାଙ୍କ କଥା

(ସଉରା)

ପାର୍ଟ - ୩

unicef
unite for children

ପିଲାଙ୍କ କଥା (ସଉରା)
ତୃତୀୟ ଭାଗ

ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ପିଲା ଓ
ଶିକ୍ଷକ ନିମନ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା

ପ୍ରସ୍ତୁତି
ସଉରା ସଂସାଧକ ମଣ୍ଡଳୀ

ସଂଯୋଜନା
ଡ଼ଃ ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ଅଳଙ୍କରଣ
ସୁନିଲ୍ ଡାକୁଆ

ସହାୟତା
ୟୁନିସେଫ୍, ଓଡ଼ିଶା

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Prepared by :
Saura Resource Group

Co- ordinater :
Dr. Paramananda Patel

Illustration by :
Sunil Dakua

Supported by :
UNICEF, Odisha

Organised by :
Academy of Tribal Languages & Culture
ST & SC Development Department,
Govt. of Odisha, Bhubaneswar

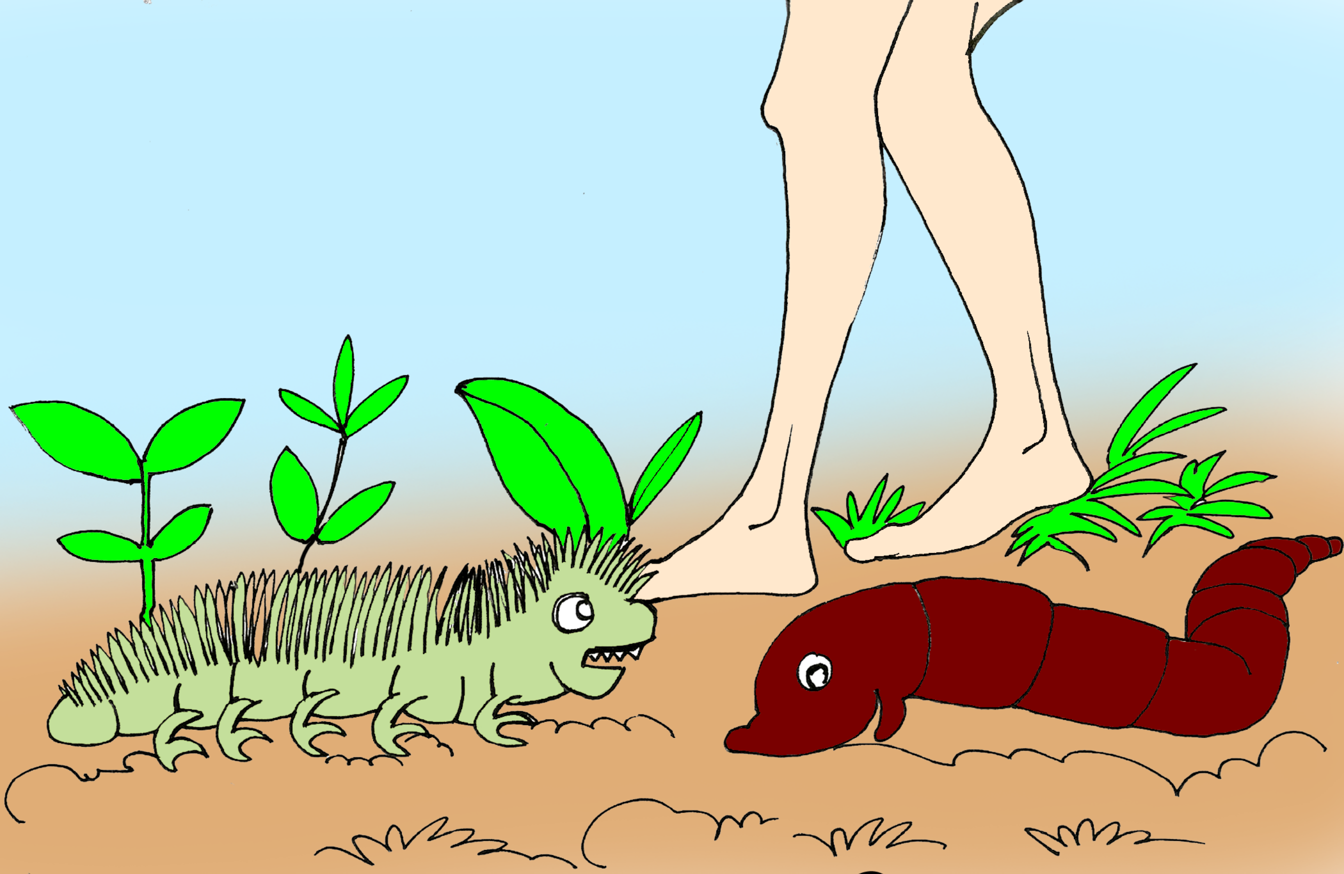

କୋରୁବୋଡାନ୍ ଡ ଲୁଇବିଇଙାନ୍
(ସମ୍ବାଲୁଆ ଓ ଜିଆ)

ବଡିନ୍ନା କୋରୁବୋଡାନ୍ ଡ ଲୁଇବିଇଙାନ୍ ବଡାରାକୁନାଲିଙାନ୍ ଗବ୍ଲେ ଆର୍ବିର୍ଡାଲେନ୍ଜି ଆଡ୍ନାଙ୍, କୁନ୍ ଆତାଙର ଲିଙାନ୍ ସନ୍ଲେ ଅରର ମାରାନ୍ ୟିରେତିନ । ଆନିନ୍ ଆଡଙ୍ ଗିଜ୍ଲେ ବାଗୁନ୍ଜି ରିଙ୍ଲିନ୍ଜି । ଅର୍ର ମାରାନ୍ ପାଡ୍ଲେ ଆୟିରେତିନ୍ ଆତିକ୍କି ଅଦ୍ଧିଜ୍ ଆର୍ବିର୍ଡାଲେଜି । କୋରୁବୋଡାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଏ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ୍ କାନି ଆମାନ୍ରାନ୍ଜି ଆନ୍ଲେନ୍ ଆମ୍ବ୍ରାଇମାଲାମ୍ ଆଡ୍ଡାକୁବି । ଆନ୍ଲେନ୍ ଅମ୍ବ୍ରିଜ ସନ୍ନା ସନ୍ନା ବୋଡ୍ ବୋଡାନ୍ଜି କାଞ୍ଚିତେଜି ।

ଦିନେ ସମ୍ବାଲୁଆ ଓ ଜିଆ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ବସି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ବେଳେ ସେହି ରାସ୍ତାରେ କୃଷକ ଜଣେ ଯାଉଥିଲେ । ତାକୁ ଦେଖି ଦୁହେଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ । ଚାଷୀ ଜଣକ ପାର ହେଲାପରେ ପୁଣି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ସମ୍ବାଲୁଆ କହିଲା-ସାଙ୍ଗ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆମ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରାଇବା ନାହିଁ, ଆମ ପରି ସାନ ସାନ ପୋକ ଗୁଡ଼ିକ ମରିଯିବେ । ଜିଆ କହିଲା- ସାଙ୍ଗ, ସେମାନେ ସବୁ ଚୋର ଖିଆ ପୋକ, ଅନେକ ପୋକଙ୍କୁ, ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଦୋଷ କରାଉଛ । ଏହି ପରି କଥା କଥାରେ ଝଗାଡ଼ା ହେଲେ ।

ଲୁଇବିଙାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଗାଡିଙ୍ ଆନିନ୍‌ଜି ଜ୍ଞୁମ୍‌ତାର୍‌ବୋଡ୍‌ଜି । ଆତେଙ୍ଗ ବୋ ବୋଡାନ୍‌ଜି ଆବ୍‌ସେଲେ ଗ୍ନାଗା ଜ୍ଞୁମ୍‌ଜୁମାନ୍ ଅସ୍‌କାଇ ତେଜି । ଆନିନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଇତିନ୍ ଆସାନ୍ ଆମାନ୍ ଆବ୍‌ଡୁସାତେ । କାନ୍ ଆନ୍ତ୍ରିଜ୍ ଆର୍‌ବିରାତା ଆର୍‌ବିରାତା ଆର୍‌ରୁଡିଲେଜି । କାନ୍ ଆତିକୋରୁ ବୋଡାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ମାନ୍‌ରାନଜି ଆସାନ୍‌ଜାତେନ୍ ଆଜ୍ଞାବାନ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବାନ୍ ରାଞ୍ଁରାଞ୍ଁଲେ ସିଡ୍‌ତାଇ । ଲୁଇବିଙାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବଗାଡ୍ ଆମାନ୍ ରାଞ୍ଁରାଞ୍ଁଲେନ୍‌ଡେନ୍ ଞେଁନ୍ ଆନିନ୍‌ଜି ଆଡ-ଅଙ୍ଗ୍ ସାଇଜ୍‌ଲେ ଆମ୍‌ଡୁଙ୍ଗ୍‌ତାଇ । ଗ୍ନୁରାନ୍ ଗୁର୍‌ରେ, ଅର୍‌ର ମାରାନ୍ ବାଙ୍ଗ୍‌ସାଲେ ଅରାନ୍ ରଗନ,କାନ୍‌ରୁମାନ୍ ବାର ଡାଜିଙ୍ଗ୍‌ତି ଉଆବାନ୍‌ଜି ଗୁଏତିନ୍ । ବାଙ୍ଗ୍‌ସା ନି-ଇଃବାନ୍‌ଜି ଡୁଙ୍ଗନାଇତିନ୍ ଗାନିଜ୍‌ଗିଜ୍ ଲିଙାନ୍ ଲାଙ୍ଗାଡାମ୍ (ଲୁବାଙ୍ଗ୍ ଲାବାଙ୍ଗି ଗିଜତାଲି) କୋରୁବୋଡାନ୍ ଆବୁଞ୍ଜାଁଙାନ୍‌ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଗୁଡିଙ୍ଗ୍‌ଲେ ଆଜୁମ୍ବିନ୍ ସୁସୁଲେଜି । ଏନେଗଇ ଜୁମାତା ଜୁମାତା କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ଅଲାନ୍ ଜୁମାଇଜ୍‌ଲେଜି । ଲୁଇବିଙ୍‌ନ୍ କାନ୍ ଆତି ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ ଲାବନ୍ ଆଜାଇତାନ୍ ସିଲେଗାର୍‌ରେ ନି-ଇଃବାନ୍ ଗ୍ନାଗାନ୍ ଆଞ୍ଜାଁଙ୍‌ତନେ୍ ଆନ୍ତ୍ରିଜ୍ କୁମ୍‌ଡାଏତିନ୍ ।

ସମ୍ଭାଳୁଆ କହିଲା- ମଣିଷ ତିଆରି କରିବା ଜିନିଷ ସବୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରିବି । ଜିଆ କହିଲା ତୁମେ କାଟି ପୋପାଳିଲେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବି । ବର୍ଷା ବର୍ଷିଲା ଋଷି ଭଲରେ ଋଷ କରି ଜୁଡୁଙ୍ଗ, କାନ୍ଦଲ ଆଉ କେତେକ ଶାଗ ଲଗାଇଲା । ଭଲ ଗଛ ବାହାରି ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଗଲା । ସମ୍ଭାଳୁଆ ଓ ତା ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଡାକି ଖାଇବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏପରି ଖାଇ ଖାଇ ପତ୍ର ସବୁ ଖାଇ ଦେଲେ । ଜିଆ ଏହା ଦେଖି ମାଟିରୁ ଗଛର ଚେର ଆଡ଼ୁରୁ କଣା କରି ଗଛକୁ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଲା ପରି କରିଲା । ଋଷି ଯେତେ ବେଳେ ଯାଇ ଦେଖିଲେ ସମ୍ଭାଳୁଆ ପତ୍ର ସବୁ ଖାଇଦେଲେ ।

ଆଙାନ୍ତି ଅର୍ର ମାରାନ୍ ଇୟ୍ଲେ ଗିଜେତିନ୍ , କୋରୁ ବୋଡାନଜି କୁଡ୍ଭୁବ୍ ଅଲାନ୍ ଜୁମାଇଜ୍ ଲେଜି । ବଡିନ୍ନା ତାଗାଲ୍ଡାନ୍ ରେଗାମାନ୍ ପାଙ୍ଲେ ନି-ଇଃବ୍ଲିଙ୍ନ୍ ଇରାଏତିନ୍ ଆନ୍ତାତିକି କୋରୁବୋଡାନ୍ଜି ଡାଜିଙାନ୍ତି କାଞ୍ଚିଁଡ୍ଲେଜି । ବାରଡାଜିଙାନ୍ତି ସାଙାଇ ୟିରେଜି । ଆବଇ ମିମିର୍ ବୋଡାନ୍ ଅର୍ର ଆମାଙ୍ ଇୟାନ୍ ଇୟଲେ ଗାମେତିନ୍ କୋରୁବୋଡାନ୍ ଡ ଲୁଇବିଙାନ୍ ଆମାନ୍ ଆସାନ୍ ରୁଡିଲେଜି । ଲୁଇବିଙାନ୍ ଡ-ଅଙ୍ନାମ୍ ସାୟିମ୍ ତାଇ ଗାମ୍ଲେ ବିର୍ନେତିନ୍,କୋରୁବୋଡାନ୍ ନି-ଇଃବ୍ନାମ୍ ଆବସି-ଇଃଡତାଇ ଗାମ୍ଲେ ବିର୍ନେତିନ୍ ଆନ୍ତାତି ଞେଁନ୍ ଆମ୍ ଡାଙ୍ ଲାୟ୍ । ଅର୍ର ମାରାନ୍ କାନ୍ ଆବିର୍ନାନ୍ ଆମ୍ଡାଙ୍ଲେ ଲୁଇବିଙାନ୍ ଆଡଙ୍ ଗୁଡିଙେତିନ୍, ବାରକାନ୍ ଆବିର୍ନାନ୍ ଆସାନ ଆନିନ୍ ଆଡ-ଅଙ୍ ସିନେତିନ୍ । କୁନ୍ ଆଡିନ୍ନାବ୍ ସ୍ରିଙ୍ ଲୁଇବିଙାନ୍ ଡ ମାନ୍ରାନ୍ ଆର୍ଗାଡିଲେଜି ।

ଦିନେ ସକାଳ ଔଷଧ ନେଇ ଗଛ ମୂଳରେ ଚିଞ୍ଚିଲା ତାହା ପରେ ସମ୍ଭାଳୁଆ ମରିଗଲେ ଆଉ କେତୋଟି ଦୁରକୁ ପଳାଇଲେ । ଏକ ଝିଙ୍କାରି ପୋକ ଚଷି ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା ସମ୍ଭାଳୁଆ ଓ ଜିଆ ତୁମ ପାଇଁ ଜଗଡ଼ା ହେଲେ । ଜିଆ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବି କହିଲା, ସମ୍ଭାଳୁଆ ତୁମ ଫସଲ ନଷ୍ଟ କରିବି କହିଲା ତାହା ମୁଁ ଶୁଣିଛି । ଚାଷି ଏହି କଥା ଶୁଣି ଜିଆକୁ ଡକାଇ ଏହି କଥା କହିଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଏହି ଦିନଠାରୁ ଜିଆ ଓ ମଣିଷ ବନ୍ଧୁ ହୋଇ ରହିଲେ ।

କିନାନ୍ ଓ କାମ୍ଭୁନାନ୍ (ବାଘ ଓ ବାହାରା)

ବଡିନ୍ନା କାମ୍ଭୁନାନ୍ଜି ଅମ୍ଭା ଜୁମ୍ହୁମାନ୍ ଆସାନ୍ ତୁଲାବ୍ ଲିଙାନ୍ ଗରଡ୍ଲେ ଡାକୁଲିନଜି । କାନ୍ ଆୟାମ୍ ଲିଙାନ୍ କିନାନ୍ ଆନିନ୍ଜି ଆଡ-ଅଙ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ ଅଅଲେନ୍ ଜାତାଡ୍ଲି । କିନାନ୍ ଆଡ୍ଡାମ୍ ନାଇତିନ୍, ଗିଜେତିନ୍ଡ ଆବଇ ସୁଡାକାମ୍ଭୁନାନ୍ ଡାକୁ । ଆଜିନ୍ କଡି କତା ରାଙ୍ଗ୍ଜିଲି । କାନ୍ ଆତି ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ କାମ୍ଭୁନାନ୍ ଆଡାମ୍ଭାନ୍ ଆଇୟ୍ବିନ୍ ଆସାନ୍ କିନାନ୍ ବାତଙ୍ଗ୍ଲି । କିନାନ୍ ଆଡ୍ଡାମ୍ ନାଇତିନ୍, ଗିଜେତିନ୍ଡ ଆବଇ ସୁଡାକାମ୍ଭୁନାନ୍ ଡାକୁ ଆଜିନ୍ କଡିକତା ରାଙ୍ଗ୍ଜିଲି । କାନ୍ ଆତି ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍ଲେ କାମ୍ଭୁନାନ୍ ଆଡାମ୍ଭାନ୍ ଆଇୟ୍ବିନ୍ ଆସାନ୍ କିନାନ୍ ବାତଙ୍ଗ୍ଲି । କିନାନ୍ ଆଗାଡିନଜି ଆମାଙ୍ଗ୍ ଇୟଲେ ଗାମେତିନ୍- ଗାଡିଙ୍ଜି ତାନୁର୍ଜେଲାନ୍ କନେ ଡାକୁନି । ବିପ୍ତ କତିଲିଙାନ୍ ଆବଇ ସୁଡା ଜେଲାନ୍ ଡାକୁ । ଡ କଡିକତା ରାଙ୍ଜିଲି । ଆନିନ୍ଜି ଜାନାଙ୍ଗ୍ ତାନୁର୍ ଜେଲାନ୍ଜି ଆମମାଙ୍ ଇୟ୍ଲେ ଗିଜ୍ଲେଜି । ବାର୍ ଆନିନ୍ଜି ଜାନାଙ୍ଗ୍ ତାନୁର୍ ଜେଲାନ୍ ଆମାଙ୍ ଆମାଙ୍ ଆଇୟ୍ବିନ୍ ବାତଙ୍ଲିଜି ।

ଦିନେ ବାରିହା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଧରି ଖାଦ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଜଙ୍ଗଲରେ ବୁଲୁଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଳ ଗଳିଲା । ବାଘଟିଏ ପାଖକୁ ଆସିଲା ଦେଖିଲା ଗୋଟିଏ ଦନ୍ତା ବାରିଆ ଅଛି । ତାହର ଦନ୍ତ ଏପଟ ସେପଟ ଗୋଜା ହୋଇ ରହିଅଛି । ଏହା ଦେଖି ଦନ୍ତା ବାରିଆ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ବାଘ ଡରିଗଲା । ବାଘ ତା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଖୁ ଯାଇ କହିଲା ହେ ବନ୍ଧୁମାନେ ଏଠାରେ ବାରିଆ ମନ୍ଦା ଅଛି । ତାଙ୍କ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ଦନ୍ତା ବାରିଆ ଅଛି । ଏପଟ ସେପଟ ଗୋଜିଆ ହୋଇ ଦାନ୍ତ ବାହାରିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦା ବାରିଆ ପାଖକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଖକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଭୟ କଲେ । ବାଘମାନେ ଫେରିଆସି ପରସ୍ପରକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ସାହସ ନାହିଁ। କାରଣ ତହାର ଦାନ୍ତ ଗୋଜିଆ । ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରିପାରିଲେ ଦୁଇଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାର ମଂାସ ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ସରିବନି ।

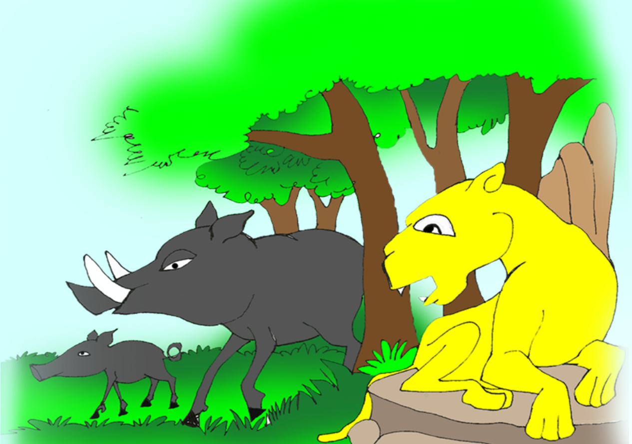

କାନ୍ ଆତିକ୍‌କି କିନାନ୍‌ଜି ଡାୟର୍‌ରେ ଆରବ୍ ପୋଙ୍‌ଲେ ଗାମ୍‌ଲେଜି, ଆନ୍‌ଲେଜାନାଙ୍ ଆତେଙ୍ଗ ଡାମ୍ ଡେଲାଙ୍‌ତିନ୍ । ବୁତିଜା ଆମାଙ୍‌ବାନ୍ ଆଇବିନ୍ ଆଡ୍‌ନୁୟୁବ୍ ଲାଙ୍‌ନେ । ଗାମଲେନ୍‌ଡେନ୍ ଆଜିନ୍ ଆସୁବ୍ । ବଗାଡ୍ ଆନିନ୍ ଆଡଙ୍ ଆନ୍‌ଲେନ୍ କାବଞ୍ଜିଁଡ୍‌ବିନ୍ ବାଗୁଡିନ୍ନା ଆଜେଲୁନ୍ ଜୁମ୍‌ଲବିଜାନାଙ୍ ଆନାଞ୍ଜିଁଡେ । କାନ୍ ଆବିର୍‌ନା କିନାନ୍‌ଜି ଆମ୍‌ଡାଙାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍‌ଲେ ବଡାରାକୁନାଲିଙାନ୍ ରୁଲୁକୁଲିନ୍ ଅକିଜ୍ ଆର୍‌ବିର୍‌ର୍ଡାଲେଜି । କୁନ୍‌ଆବିର୍‌ଡାନାଲିଙାନ୍ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡଙ୍ ଆକାବ୍‌ଞ୍ଜିଁଡ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ତଙରାନ୍ ସାଇଜ୍‌ଲେଜି । ଆବଇ କିନାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆନିନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆନ୍‌ଲେନ୍ ରାଜା ଆବ୍‌ମେବା ଏତିଡେନ୍ ଏଙା ଡେଲି ଜାନାଙ୍ଗ ଆନିନ୍ ଅଡଙ୍ କାବ୍‌ଞ୍ଜିଁଡ୍‌ଲେ ରାବ୍‌ତି ତାବି । କାନ୍ ଆବିର୍‌ନା କୁଡ୍‌ଡୁବା ଆଡିଆବ୍ ଅଡିଲେ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆମାଙ୍ଗ ୟିରେଜି । କନାନ୍‌ଜି ଆଡଅଙ୍ଗିଜ୍‌ଲେ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଗାରୁମ୍‌ଲେ ଆବ୍‌ଗାର୍‌ନେତିନ୍ । ବିଣ୍ଡ କିନାନ୍‌ଜି କାମ୍ବୂନାନ୍ ଅଅଡଅଙ୍ ଗାମ୍‌ଲେଜି-ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଡ-ଅଙ୍‌ନାମ୍ ଆକାବ୍‌ଞ୍ଜିଁଡ୍ ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଇର୍‌ୟାନିର୍ । ଆନ୍‌ଲେନ୍ ଡ-ଅଙ୍‌ନାମ୍ ରାଜା ଆବ୍ ମେବିନ୍ ଆସାନ୍ ଜାନୁଲ୍‌ଜୁଲ୍‌ତାରାନ୍ ପାଙ୍‌ଲେ ଆୟିରାଇ । କାନ୍ ଆବିର୍‌ନାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙାନ୍ ଆମ୍‌ଡାଙ୍‌ଲେ କାମ୍ବୁନାନ ଆବାନାନ୍‌ରାବାନ୍ ସାୟୁଲି ବାର ମଞ୍ଜିଁଲି ଡ ଜାନୁଲଜୁଲ୍ ତାରାନ୍ ଜାଏତିନ୍ ।

ଏହି କଥା ଶୁଣି ବାଘମାନେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ପୁଣି ଆଉ ଥରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ବାଘମାନେ ସେହି ବୈଠକରେ ଦନ୍ତା ବାରିଆକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ପାଞ୍ଚିଲେ । ଗୋଟିଏ ବାଘ କହିଲା- ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା ତାହା ହେଲେ ଆମେ ତାକୁ ମାରିପାରିବା । ଏହି କଥାରେ ସମସ୍ତେ ରାଜି ହୋଇ ଦନ୍ତା ବାରିଆ ପାଖକୁ ଗଲେ ବାଘମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଦନ୍ତାବାରିଆ ଗର୍ଜନ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା । କିନ୍ତୁ ବାଘମାନେ ଦନ୍ତା ବାରିଆକୁ କହିଲେ- ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଆସିନାହୁଁ । ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ରାଜା କରିବା ପାଇଁ ଫୁଲ ମାଳ ଧରି ଆସିଛୁ । ଏ କଥା ଶୁଣି ଦନ୍ତା ବାରିଆ ତାଙ୍କର ରାଗ ଶାନ୍ତ ହୋଇ ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଲ ମାଳ ଗ୍ରହଣ କଲା ।

କାମ୍ବୁନାନ୍ ରାଜା ଆଡେଲିନ୍ ଆତିକ୍କି କିନାନ୍ଜି ଗାମ୍ଲେଜି ନାମିଆବଇ ସ୍ନୁନ ଡେ-ଏତି । କାନ୍ ଆବିର୍ନା ରାଜାନ୍ ଅଡିଏତିନ୍ । କିନାନ୍ଜି ରାଜାନ୍ ଆଁଡଙ୍ ଗାମ୍ଲେଜି ଆମାନ୍ ଗୁଲ୍ଜି ଡିନ୍ନା ସିକଇଜା ଇର୍ ଗା ଗାଲିମ୍ଧି ସ୍ନୁନ୍ ରାବ୍ ଞାଁଙନାବିନ୍ ଡେତି କିନାନ୍ଜି ରାଜାନ୍ ଆଡ-ଅଙ୍ ସ୍ନୁନ୍ ଆରାବ୍ଞାଁଙବିନ୍ ଆସାନ୍ ବୁବାନ୍ ଉରୁଙଲେଜି । ରାଜାନ୍ ଆଡ-ଅଁଙ୍ ଆଜିଡ୍ ବୋର୍ବାନ୍ ଆବ୍ଡଲଡଲିଜ ।ଡ ଆନିନ୍ଜି ବାରୁନ୍ ଆଲାଙ୍କା ୟିରେଜି । କିନାନ୍ଜି ୟାଗିଡିନ୍ନାସିକଲା ବୁନ୍ ଆଲାଙ୍କା ସ୍ରିଙ ସାନ୍ନା ସାନ୍ନା ଆରେଙାନ୍ କୁଡଲେଜି । ଡ କାନ୍ ଆରେଙାନ ରାଜାନ୍ ଆଡ-ଅଙାନବାଡ଼ି ଡାଙେତିନ୍ । ଆନାବ୍ ଉନ୍ଜି ଡିନ୍ନାସ୍ରିଙ୍ ତୁଡ୍ରୁ ଡିନ୍ନା ସିବରଜା ସୁଡା ସୁଡା ଆରେଙାନ୍ କିନାନ୍ଜି କୁଡ୍ଲେଜି । ବଡିନ୍ନା ସ୍ରିଙ୍ ମନ୍ଲଇ ଡିନ୍ନା ସିକଇଜା ରାଜା ଆରେଙାନ ଡାଙ୍ଲେ ରାବ୍ତିଏତିନ୍ । ବଣ୍ଡ ଆନା ତୁଡ୍ରୁ ଡିନ୍ନାଲିଙାନ୍ ରାଜା ଡୁଲାଜାନ ଆସାନ ଡାଇଙତି ଆରେଙାନ୍ ଡାଙଲେ ଆଡ୍ରାବତିଏଡ୍ ଆନାବ୍ ଗୁଲଜି ଡିନ୍ନା ଲିଙାନ୍ କିନାନ୍ଜି ରାଜାନ ଆ ବ୍ନଲାୟାନ୍ ତିଜାନ୍ ଗିଜଲେ, ଆବମାଡ ସ୍ରିଂ ଅକିଜ୍ ସୁଡା ଆରେଙାନ୍ କୁଡ୍ଲେଜି । ରାଜାନ୍ ଇର ଡାଙଲାବି ବିଗାଡା ମାନେଙ ୟିରେ ଡିଡ୍ ନେତିନ୍ । କାନ୍ ଆତି କିନାନଜି ଗିଜାନ ଗିଜ୍ଲେ କାମ୍ବୁନାନ୍ ଆଡଙ୍

ଦନ୍ତା ବାରିଆ ରଜା ହେଲା ପରେ ବାଘମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉ । ଏହି କଥାରେ ରାଜା ରାଜି ହୋଇଗଲେ । ତୁମେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନଖାଇ ଯୁଦ୍ଧ ତାଲିମ୍ ନେବାକୁ ପଡିବ । ବାଘମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଯୁଦ୍ଧ ତାଲିମ୍ ଦେବାକୁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ନେଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ପର୍ବତ ତଳେ ଜଗାଇଲେ ଓ ସେମାନେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଗଲେ । ବାଘମାନେ ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର୍ବତ ଉପରୁ ସାନସାନ ପଥର ଗଡାଇଲେ । ପୁଣି ରଜା ସେହି ପଥରକୁ ତା ଦେହରେ ଅଟକାଇଲା ।
ଚତୁର୍ଥ ଦିନଠାରୁ ଷଷ୍ଠ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡବଡ ପଥର ଗଡାଇଲେ । ପ୍ରଥମ ଦିନଠାରୁ ପଞ୍ଚମ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜା ପଥର ଗୁଡିକ ଅଟକାଇ ପାରିଲା । କିନ୍ତୁ ଷଷ୍ଠ ଦିନରେ ରାଜା ଭୋକ ହେତୁରୁ କେତେ ପଥର ଅଟକାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସପ୍ତମ ଦିନରେ ବାଘମାନେ ରାଜଙ୍କ ଦୁର୍ବଳ ଦେଖି ପୂର୍ବଦିନ ଠାରୁ ବଡ ପଥର ଗଡାଇଲେ । ରାଜା ପଥର ଅଟକାଇ ନପାରି ଅନ୍ୟ ଯାଗାରେ ଶୋଇ ପଡିଲା । ଏହାଦେଖି ବାଘମାନେ ତାଙ୍କୁ ମାରି ଖାଇ ଦେଲେ ।

କୁ-କୁରାନ୍ ଡ ମୁଇଡା
(କାପ୍ତା ଓ ପିମ୍ପୁଡି କଥା)

ମୁଇଡାନ୍ଜି ଜାନୁମଜୁମାନ୍ ଆସାଇବିନ୍ ଆସାନ୍ ଆଡ୍ଲୁଲୁନାଜି । ଆର୍ଲିନ୍ ସିଡଡେନ୍ କୁନିନ୍ନା ଆବାରାନ୍ଜି । ବଡିନ୍ନା ୟାଗାଡାମାନ୍ ଆତାରୁବ୍ ଡୁଙଲିନ୍ ଗାନୁର୍ରି ଡ ୟାଗି ଡିନ୍ନା ସିକଇଜା ଆଡ୍ନାରେଙାଡ୍ । କୁନ୍ ଆୟାମ୍ କୁ-କୁରାନ୍ ଡୁଲାଇଜାନ୍ ଏର୍ସାଇଲାବି କଡିକାତା ଡେଲି । କାନ୍ ଆୟାମ୍ ଗାନୁରାନ୍ ଆରେଙ୍ଲି ଗାନୁରାନ୍ ଆରେଙ୍ଲେନ୍ ଗିଜ୍ଲେମୁଇଡାନ୍ ଜି ଡାନିଲ୍ ଲିଙାନ୍ ଆସିଙ୍ଡାମାନ୍ଜି ସାରିଂ ଡୁଙଲିନ୍ ଜାନୁମଜୁମାନ୍ ଆସାଇବିନ୍ ଅଅସାନ ୟଡଲିନ୍ ଗର୍ଡଲେଜି । କୁନ ଆୟାମ୍ କୁ-କୁରାନ୍ ତେତେତେନ୍ ଆଡୁଏ ଡିନ୍ । କୁ-କୁରାନ୍ ଜାନୁମ୍ଜୁମାନ୍ ଆଜୁମ୍ବିନ୍ ସାଜେତିନ୍, ବିଣ୍ଡ ଇତିଜା ଆଡ୍ଞାଁଙାଡ୍ । କୁ-କୁରାନ୍ ମୁଇଡାନ୍ଜି ଆଡଙ୍ ଗାମେତିନ୍, ଏ ଗାଡିଙ୍ଜି ୟାଗି ଡିନ୍ନା ଗାନୁରାନ୍ ଆସାନ୍ ଞେଁନ୍ ଏର୍ଗାଗାନା । ଆବାସୁୟୁମ୍ ଗାମ୍ଲେ ଜାନୁମ୍ଜୁମାନ୍ ତିଇଞ୍ଁବା । ମୁୟ୍ଡାନ୍ଜି କୁ-କୁରାନ୍ ଆବିର୍ନା ଆମ୍ଡାଙ୍ଗଲେ ଗାମ୍ଲେ ଜି.ଏ. ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ୍ ଆମାତ ଆଙ୍ଗାନ୍ ଆଡିନ୍ନା ସ୍ଲିତି ସାନ୍ତାବ୍ଲେ ଗାତେ, ସାନ୍ତାବ୍ଲେ ଆଡାକୁବିନ୍ ସିଲଁଙ୍ଗ୍ନାମ୍ ଆଗାସା ଡୁଲାଜାନ୍ ଆକାୟିଁ ଡାମ୍ଡ ବୁତି କାୟିଁତି ଗାମଲେବି । ମୁୟଡାନ୍ଜି ଗାମଲେଜି ଆତିୟତାମ୍ ଡ ଆଙ୍ଗାତିନ୍ ଆମାନ୍ ଆୟାର୍ ତେଲେନ୍ । କୁ-କୁରାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ସମିୟଜା ରାବ୍ତି ଏରାୟାର୍ରାବି କାୟିଁଲିୟେଁଡେନ୍ ୟେଁନ୍ ଡଅଙ୍ଗ ୟେଁ ଝୁମ୍ବା ଗାମେତିନ୍ ।

ପିମ୍ପୁଡି ଗୁଡ଼ିକ ସବୁଦିନ ଆହାର ଖୋଜିବାପାଇଁ ଚିନ୍ତା ଥାଏ । ସକାଳେ ହେଲେ ସେହି କାମରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଦିନେ ଏମିତି ଯେ କଳାମେଘ ଉଠାଇ ବର୍ଷା ହେଲା ତିନିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବର୍ଷା ଛାଡ଼ିଲା ନାହିଁ ଗୋଟିଏ କାପ୍ତା ଭୋକ ନସହିପାରି ଏପଟ ସେପଟ ହେଉଥାଏ । ସେତେବେଳେ ବର୍ଷା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ ବର୍ଷା ଛାଡ଼ିବାର ଦେଖି ଗୋଟିଏ ଖଳାରେ ଧାଡ଼ି ବାନ୍ଧି ତାଙ୍କ ଘରରୁ ବାହାରି ଆହାର ଖୋଜିଲେ । ସେହି ସମୟରେ କାପ୍ତା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲା । କାପ୍ତା ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ ବୋଲି ଖୋଜା ଖୋଜି କଲା, କିନ୍ତୁ କିଛି ପାଇଲା ନାହିଁ । ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନଙ୍କୁ କାପ୍ତାଟି କହିଲା, ସଙ୍ଗାତମାନେ ମୁଁ ତିନି ଦିନ ହେଲା ବର୍ଷା ଯୋଗୁଁ କିଛି ଖାଇନାହିଁ, ଦୟାକରି ମୋତେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅ ।
ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ କାପ୍ତାର କଥା ଶୁଣି କହିଲେ ଏ ସଙ୍ଗାତ ତୁମେ ତ ଯେଉଁ ଦିନର ଖାଦ୍ୟ ସେହି ଦିନହିଁ ଖୋଜି ଖାଉଛ । ସାଇତି ରଖିବାକୁ ଘର ନାହିଁ ଭୋକରେ ତୁମେ ନ ମରିଲେ ଆଉ କିଏ ମରିବ ବୋଲି କହିଲେ ।

ମୁୟ୍‌ଡାନ୍‌ଜି ଆସୁୟିମ୍ ଡାଲେ ଆସିଇଂଙ୍ଗ୍ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ସ୍ରିଂ ସ୍ରୋନ୍ ସିତିରିନ୍ ପାଡାନ୍ ଆମ୍‌ଡୁଙ୍ଗ୍‌ଲେ କୁ-କୁରାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ତିୟ୍‌ଲେଜି । କୁ-କୁରାନ୍ ଆବିଲ ଝୁମ୍‌ଲେ ଆରାଲିଙ୍ଗାନ୍ ଗବ୍‌ଲେ ଡିମାଡ୍‌ନେତିନ୍ । ବଡ଼ିନ୍ନା କୁ-କୁରାନ୍ ଗରଲେ ଗ୍ନାନାନ୍ ସାନ୍ତାବ୍ ବିନ୍ ଆୟେତିନ୍ ଆନାଂ ଆବୟ୍ ଅନ୍‌ସ୍ନେବାଲ୍ ରାବାଙ୍ଗେ୍‌ତିନ୍ । ଅନ୍‌ସ୍ନେ ବାଲାନ୍ କୁ-କୁରାନ୍ ଆଡଂ ଆଝୁମ୍‌ବିନ୍ ଗଂ ଗଂ ରିଡେତିନ୍ । କୁ-କୁରାନ୍ ଆବେଂ ଆବେଂଲେ ମାଙ୍ଗାମଲି ଇତିନ୍ ତୁବ୍‌ନାୟ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବୟ୍ ଆରାଲିଙ୍ଗଗବ୍‌ଲେସିଡେତିନ୍ । ଅନ୍‌ସ୍ନେବାଲାନ୍ କୁ-କୁରାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ୍ ସୁଡ଼ଲେ ୟାଁମେତିନ୍, ମୁଇଡାନ୍‌ଜି କୁ-କୁରାନ୍ ଆବିର୍‌ନା ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗଲେ ଗାମ୍‌ଲେଜି, ଏ ଗାଡିଙ୍ଗ୍ ଆମାନ୍ ଜାନୁମ୍‌ଜୁମାନ୍ ସାନ୍ତାବ୍‌ଲେ ଆତାର୍‌ତୁମ୍‌ବିନ୍ ସିଇଙ୍ଗ୍‌ନାମ୍ ଆଗାସା, ଇତିନ୍ତି ଞାଁଙ୍ଗ୍‌ତେ ଜୁମାଇତେ । ଡୁଲାଇଜାନ୍ ବାତି ଆମାନ୍ ଆକ୍କାଞ୍ଛିଁଡ୍ଲାମାନ୍‌ଡନେ୍ ବୁତିନ୍ ବାର୍ କାଞ୍ଛିଁଡେ । ବାର୍‌ଅକିୟ୍ ମୁଇଡାନ୍‌ଜି ଗାମ୍‌ଲେଜି ଆତିୟ୍‌ତାମ୍ ବିଣ୍ଡ ଆଙ୍ଗାନ୍ ଆମାନ୍ ଆବ୍‌ୟାରତିଲେନ୍ । କୁ-କୁରାନ୍ ଗାମେତିନ୍, ବଗାଡ୍ ଏର-ଆବ୍‌ୟାର୍‌ଲାବି କାଞ୍ଛିଁଡ୍‌ଲିଞ୍ଛେଁନ୍‌ଡନେ୍ ଡଅଙ୍ଗ୍‌ମ୍ନେ ଜୁମ୍ୟା ।

ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ କହିଲେ ଦେବୁ ଯେ କେବେ ଆମକୁ ଫେରାଇବୁ, କାପ୍ତା କହିଲା ଯଦି ମୁଁ ନଫେରାଇ ପାରିଲେ ମଲାପରେ ମୋର ଦେହ ସବୁ ଖାଇବ ବୋଲି କହିଲା । ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ ଦୟା ହୋଇ ନିଜ ଘରକୁ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ ବାହାରକୁ ଆଣି କାପ୍ତାକୁ ଦେଲେ । କାଣ୍ଡା ଆନନ୍ଦରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ଗଛ ଉପରକୁ ଯାଇ ବସିଲା ଓ ଆରାମ୍‌ରେ ଶୋଇଲା । ଦିନେ କାପ୍ତା ଭୁଲି ଭୁଲି ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଚଞ୍ଚା ତାର ହାବୁଡରେ ପଡ଼ିଲା । ପିମ୍ପୁଡିମାନେ କାପ୍ତାର କଥାଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ସଙ୍ଗାତ ତୁମେ ତ ଯେଉଁ ଦିନର ଖାଦ୍ୟ ସେହି ଦିନ ହିଁ ଖୋଜି ଖାଉଛ । ସାଇତି ରଖିବାକୁ ଘର ନାହିଁ, ଭୋକରେ ତୁମେ ନ ମରିଲେ ଆଉ କିଏ ମରିବ । ପିମ୍ପୁଡିମାନେ ପୁଣି କହିଲେ ଦେବୁ ଯେ କେବେ ଆମକୁ ଫେରାଇବ । କାପ୍ତା କହିଲା "ଯଦି ଫେରାଇ ନ ପାରିଲେ ମଲାପରେ ମୋର ଦେହ ସବୁ ଖାଇବ" ।

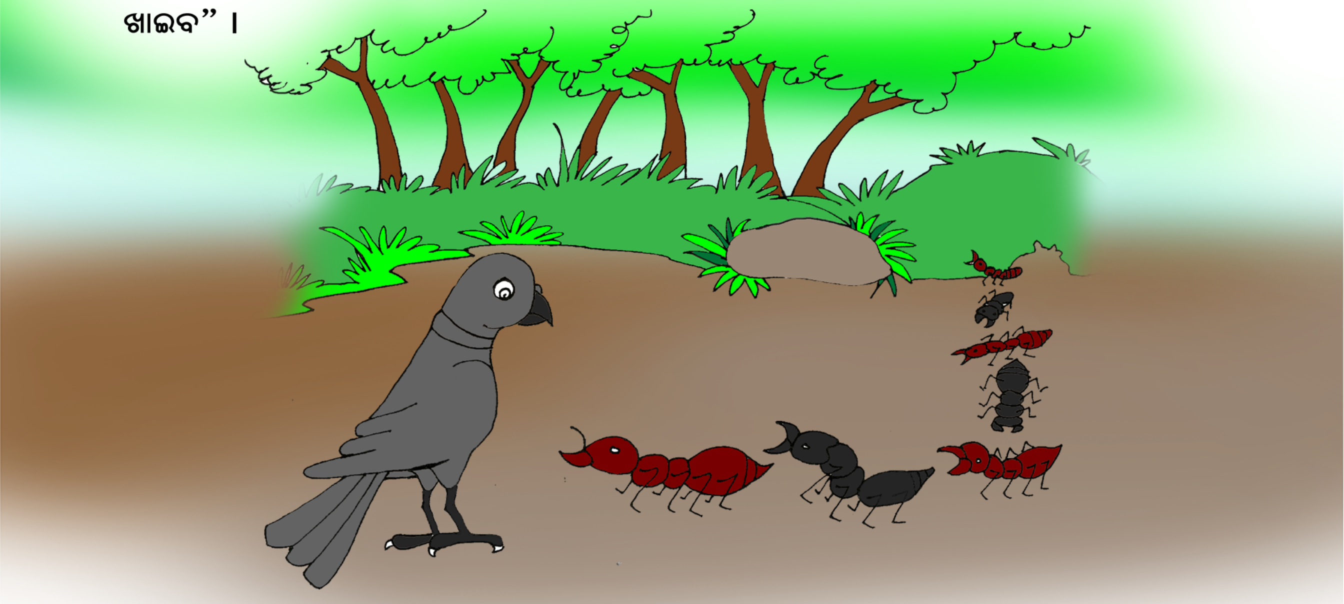

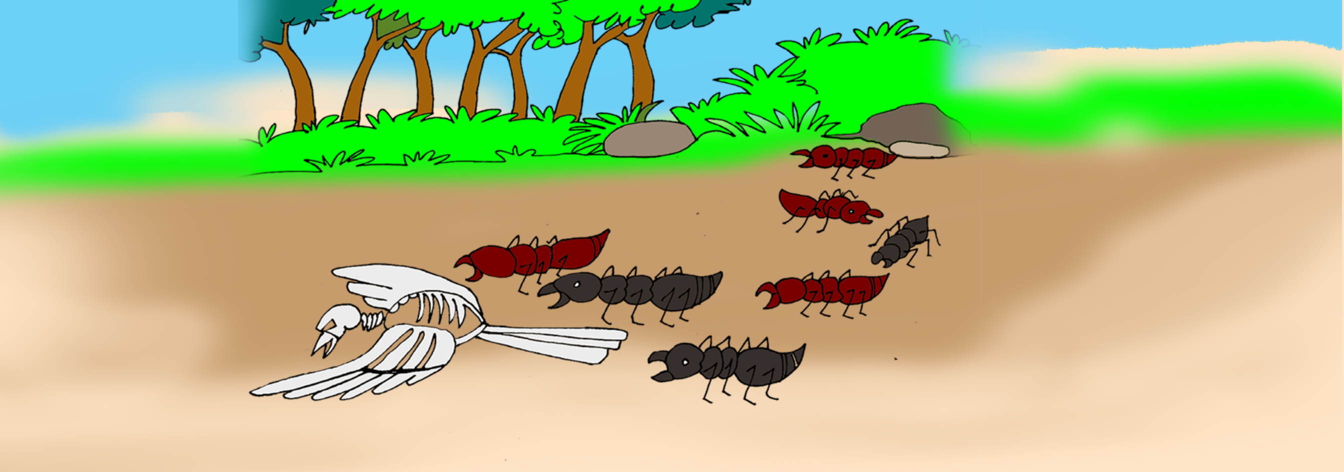

ମୁଇଡାନ୍‌ଜି ଆସୁୟମ୍‌ଡାଲେଜି, ଡ ଆସିଇଙ୍‌ଲିଙାନ୍‌ଜି ସାରିଙ୍‌ ସାରନ୍‌, ସିତିରିନ୍‌, ଆମ୍‌ଡୁଙ୍‌ଲେ କୁ-କୁରାନ୍‌ ଅଅଡଙ୍‌ ତିୟ୍‌ଲେଜି । କୁ-କୁରାନ୍‌ ଅବିଇଃ ଜମ୍‌ଲେ ଆରାଲିଙାନ୍‌ ଡିମାଡ୍‌ନେତିନ୍‌ । ବଡିନ୍ନା କୁ-କୁରାନ୍‌ ଗରଡ୍‌ଲେଁ ଜାନୁମ୍‌ ଜୁମାନ୍‌ ଆସାଇଜ୍‌ବିନ୍‌ ଆୟେତିନ୍‌ ଆଡ୍‌ନାଙ୍‌ ଆବଇ ଅନ୍‌ସାନେବାଲାନ୍‌ ଗାବାଙ୍‌ତେତିନ୍‌ । ଅନ୍‌ସ୍ନେବାଲାନ୍‌ କୁକୁରାନ୍‌ ଆଡଙ ଆଜିମ୍‌ବିନ୍‌ ଗଙ୍‌ଗଙ୍‌ରିଡେତିନ୍‌ । କୁ-କୁରାନ୍‌ ଏଙ୍‌ଲେ ଏଙ୍‌ଲେ ମାଙ୍ଗାଲି, ଇତିନ୍‌ ତୁବ୍‌ନାୟ ଗାମ୍‌ଲେ ଆବୟ୍‌ ଆରାଲିଙାନ୍‌ ଡୁଇନେତିନ୍‌ । ଅନ୍‌ସ୍ନେବାଲାନ୍‌ କୁ-କୁରାନ୍‌ ଆଡଙ୍‌, ସୁଡ୍‌ଲେ ଞାଁମେତିନ୍‌ । କୁ-କୁରାନ୍‌ ଗାମେତିନ୍‌ ଆମାନ୍‌ ଡଅଙ୍‌ଞେଁନ୍‌ ଜୁମୁଞ୍‌, ବିଣ୍ଡବିର୍‌ନାଞେଁନ୍‌ ଆସୁଇ ଆମ୍‌ଡାଙା. ଆତିକି ଜୁମିଞ୍ଜ୍‌ତିନ୍‌ । କୁ-କୁରାନ ଗାମେତିନ୍‌ ଆବଇ ତାନିଲ୍‌ବାନ୍‌ ପାଙିଞ୍ଁ ଡ ତିଡ୍‌ତି ଜୁମିଞ୍ଁ । ଅନ୍‌ସ୍ନେବାଲାନ୍‌ କୁ-କୁରାନ୍‌ ଆବିର୍‌ନାନ୍‌ ଆନ୍ତ୍ରିଜ୍‌ ତାନିଲ୍‌ବାନ୍‌ ପାଙାନ୍‌ ପାଙ୍‌ଲେ ଜୁମେତିନ୍‌ । ମୁଇଡାନ୍‌ଜି କୁ-କୁରାନ୍‌ ଆଡଙ୍‌ ଗିଜ୍‌ଲେଜି ଆବମାଡ୍‌ଲେଜି ରିଡାଲେନ୍‌ ୟାଁଙ୍‌ଲାବି ଗାମ୍‌ଲେ ଆବାବାନ୍‌ ଆଜିଙାନ୍‌ , ଆଜାଙାନ୍‌ ଡାଞାଁଲେ ଡାଞାଁଲେ ଆସିଙ୍‌ଲିଙାନ୍‌ ପାଙ୍‌ଲେଜି । କୁନ୍‌ ଆଡିନ୍ନା ସାରିଙ୍ଗ୍‌ ଗାନୁରାନ୍‌ ଗାନୁର୍‌ରେନ୍‌ଡେନ୍‌ ମୁଇଡାନ୍‌ଜି ଲିଙାନ୍‌ଜି ସାରଙ୍‌ ଆମ୍‌ଡୁଙ୍‌ତାୟଜି ।

ପିମ୍ପୁଡି ଦୟାହୋଇ ନିଜ ଘରୁ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ ବାହାରକୁ ଆଣି କାପ୍ତାକୁ ଦେଲେ । କାପ୍ତା ଆନନ୍ଦରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ଗଛ ଉପରକୁ ଯାଇ ବସିଲା ଓ ଆରମ୍ ରେ ଶୋଇଲା । ଦିନେ କାପ୍ତା ବୁଲି ବୁଲି ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କଲା ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଛଞ୍ଚାଣ ହାବୁଡରେ ପଡିଲା । କାପ୍ତା ଉଡ଼ି ଉଡ଼ି ଆଲିଆ ହେଇଗଲା । କ'ଣ କରିବି ଭାବି ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ବସି ପଡଥିଲା । ଚଞ୍ଚାଣ କାଣ୍ଡାକୁ ଝାମ୍ପିମାରି ଧରିଲା, କାପ୍ତା କହିଲା ତୁ ମୋତେ ଖାଅ କିନ୍ତୁ ମୋର କଥା ଟିକିଏ ଶୁଣ ତାହାପରେ ଖାଇବା କାଣ୍ଡା କହିଲା ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଖଳାରେ ନେବୁ ପୁଣି ସେଇଟି ଖାଇବୁ । ଚଞ୍ଚାଣ, କାପ୍ତାର କଥା ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ଖଳାକୁ ବୋହି ନେଲା ଓ କାଣ୍ଡାକୁ ମାରି ଖାଇଲା । ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ, କାପ୍ତାର ଦେହ ଦେଖିଲେ, ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ଋଣଟି ପାଇଲୁ ବୋଲି ମୁଣ୍ଡ, ଗୋଡ଼, ଡ଼େଣା ଓ ହାଡ଼ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି ନିଜ ଘର ଭିତରକୁ ନେଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ବର୍ଷା ହେଲେ ପିମ୍ପୁଡ଼ିମାନେ, କାପ୍ତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ, ଚାଉଳ ତାଙ୍କ ଘରୁ ବାହାରକୁ ଆଣି ରଖିଦିଅନ୍ତି ।

ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ ଡ଼ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ (ଦୁଇ ପଡ଼ୋଶୀ)

ମହୁଲ ପଦା ଆବଇ ସରା ଗର୍ଜାଙ୍ । ଡୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଡ଼ ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ବାଗୁନ୍ଜୀ ତାନିମ୍ନା ମାର୍ଜୀ । ଆନିନ୍ଜୀ ଆବାନ୍ ଆ ତାନିମ୍ନା ମାରଜୀ । ବ ସାଇଁତାନ୍ ବତାଙର୍ ସାଇଁତାନ୍ ଗବ୍ତେ । ଆନିନ୍ଜୀ ବାଗୁନ୍ଜୀ ଆବାନ୍ ପାଙ୍ଲେ ସାଇଁତାନ୍ ୟିରେଜୀ । ସାଇଁତାନ୍ ଆଡୁଲେନ୍ଜୀ ଆଡ଼୍ନାଙ୍ ଅନ୍ଲା ମାର୍ଲି । ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ବାଙ୍ସା ଜାଗା ଗିଜ୍ଲେ ଆନିଜୀଡାମ ଆବାନ୍ଜୀ ଞାମ୍ଲେ ଗବ୍ଲେଜୀ । ଆବାନ୍ ଆଞ୍ଜିନୀନା ମାର୍ାନ୍ଜୀ ଡ଼ାରାନ୍ ଆଉଆଲବିନ୍ ଇୟଲାଇଜୀ । ଡୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବକିଲୋନ୍ ମନ୍ଲଇ ତାଙ୍କା

ମହୁଲ ପଦା, ଏକ ସଉରା ବସ୍ତି । ମହୁଲ ବିକ୍ରି କରିବା ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ ମୁଙ୍ଗୁଡୁର କାମ । ସପ୍ତାହକ ଥରେ ତାଙ୍କ ଗାଁ ପାଖରେ ହାଟ ବସେ । ଦୁହେଁ ନିଜର ମହଲୁତକ ନେଇ ହାଟକୁ ଗଲେ । ହାଟରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ପ୍ରବଳ ଲୋକ ଭିଡ଼ । ତେଣୁ ଭଲ ଜାଗା ଦେଖି ନିଜର ମହୁଲ ଧରି ବସିଲେ । ଦଳେ ମହୁଲ ବ୍ୟବସାୟୀ ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ ପାଖକୁ ଦର ପଚାରିବାକୁ ଆସିଲେ । ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ କହିଲା କିଲୋ ପାଞ୍ଚ ଟଙ୍କା । ମୁଙ୍ଗୁଡୁକୁ ଯେତେବେଳେ ପଚାରିଲେ ସେ କହିଲା କିଲୋ ଚାରିଟଙ୍କା ।

କାନ୍‌ଆତି ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଆଡଙ୍ ଉଆଇଲେଜୀ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବିକିଲୋନ୍ ଉନ୍‌ଜୀ ତାଙ୍କା । ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଅଗାନଡ଼ିଏତିନ୍ ଞେନ୍ ଆତି ଆବ୍ ମାଙ୍ଗ୍ କୁଉଇଲିନ୍‌ଡେନ, ଆବମାଙ ଗର୍‌ଜାଙାନ୍ ଇୟ୍‌ତିନ୍ । କାନ୍ ଆସାନ୍ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଆବା ଆତି ଞାନିନା ମାରାନ୍‌ଜୀ ତାବ୍‌ଡ଼ଙ୍ ଞିଁଆନ୍ ଞିଁଲେ ପାଙ୍‌ଲେଜୀ ବିନ୍‌ଡ଼ ଡୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଆତି ବୁତିଜା ଆଡ୍‌ଞିଁଆଡ୍‌ଜୀ । ଆନ୍‌ସାରିଙ୍ ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଆବାମାଙ୍ ଗର୍‌ଜାଙାନ ୟାର୍‌ନେତିନ୍ । ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ ଆତି ଆକ୍‌କୁଇଡ୍‌ଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଏତିଲେ ଆବ୍‌ୟାର୍‌ନାଇତିନ୍ । ଡ଼ ଆନିନ୍ ବଇ ବଇ ସିନ୍ତାନେତିନ୍ ।ଆଙାନ୍‌ତି ଗର୍‌ଜାଙାନ୍ ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ଆଡ଼ଙ୍ଗ୍, ଉଆନେତିନ୍ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଆମାନ୍ ଡାଜିଙ୍ ତାଙ୍କାନ୍ ବାତିନ୍ ଆମ୍‌ଡ଼ାଲେ । ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆମାନ୍ ସାରିଙ୍, ବତାଙ୍କା ଆସିଇ ବାତିନ୍ ତିମ୍‌ଲାଇ । କାନ୍ ଆତି ଆମ୍ ଡାଙ୍‌ଲେ ଆନିନ୍ ବଇ ବଇ ବାରାବ୍‌ଡାଲି । ବାର୍ ଆକିଜ୍ ସାଇଁ ତାନ୍ ଆଡୁଆଇତିନ୍ । ବାର୍ ବାଗୁନ୍‌ଜୀ ଆନିନ୍‌ଜୀଡ଼ାମ୍ ଆବାନ୍‌ଜୀ ଞାଁମ୍‌ଲେ ସାଇଁତାନ୍ ୟିର୍‌ଲେଜୀ ।

ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଭାବିଲା ଯଦି ମୋର ଆଗ ସରିବ ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ଗାଁକୁ ଫେରିଯିବି । ଏଣୁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ମୁଙ୍ଗୁଡୁର ମହୁଲି ସବୁ ବେପାରୀମାନେ କିଣିନେଇଗଲେ । କିନ୍ତୁ ଡୁଙ୍ଗୁଡୁର କେହି କିଣିଲେ ନାହିଁ । ତାପରେ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଗାଁକୁ ପ୍ରଥମେ ଫେରିଗଲା । ଡୁଙ୍ଗୁଡୁର ନସରିବାରୁ ପୁଣି ଘରକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଲା । ତେଣୁ ସେ ଭାରି ମନ ଦୁଃଖ କଲା । ଗାଁରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ମୁଙ୍ଗୁଡୁକୁ ପଚାରିଲା, ଆରେ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ତୁ କେତେଟଙ୍କା ଛାଡିଲୁ । ତୁମଠାରୁ ମୁଁ ୧ ଟଙ୍କା କମ୍‌ରେ ବିକ୍ରି କଲି । ଏକଥା ଶୁଣି ଡୁଙ୍ଗୁଡୁ ରାଗିଗଲା । ପୁନର୍ବାର ହାଟ ଦିନ ଆସିଲା । ପୁଣି ଦୁଇଜଣ ନିଜର ମହୁଲ ଧରି ହାଟକୁ ଗଲେ । ଏବେ ସେମାନେ ନୂଆଁ ପ୍ରକାରର ବିକିବା ଯୋଜନା କଲେ ।

ଆନିନ୍‌ଜୀ ନାମି ଆତି ବ ବିଗ୍‌ଡା ଡ଼ାଗି ତିମ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଅଗାନ୍ ଡ଼ିଲେଜୀ । ତୁଙ୍ଗୁଡୁ ଆଡ଼ଙ୍ ଆଙାନ୍‌ତି ଉଆଲ୍‌ଲେଜୀ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବକିଲୋନ ତଡ୍‌ରୁ ତାଙ୍କା । ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍‌ଆଡ଼ଙ୍ ଆଙାନ୍ତି ପଚ୍ଚରିଲେଜୀ ଆନିନ୍ ଗାମେତିନ୍ ବକିଲୋନ୍ ଉନ୍‌ଜୀ ତାଙ୍କା ବାତିନ୍ ତିମ୍‌ତାଇ । ଏ ନେଗଇ ଆରବାଡ଼ିଲେ ତୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍‌ଡ଼ ମୁଙ୍ଗୁଡୁନ୍ ବତାଙ୍କା ବାତିନ୍ ଆତିମତାଇ ଗାମ୍‌ଲେ ତାବକୁଡ୍ ବିର୍‌ଲିନ୍‌ଜୀ । କାନ୍ ବାଗୁନଜୀ ଆର୍‌ବାଡ଼ି ବିରାନ୍‌ଜୀ ଞାନୀନା ମାରାନ୍‌ଜୀ ମଈଁନ୍‌ଡାଲେଜୀ । ବାର୍ କଡୁବ୍ ଆବାନ୍‌ଜୀ ବତାଙ୍କା ବାତିନ୍ ତାରେଡାନ୍ ତାରେଡ୍‌ଲେ ୟିରଲେ ସିଲେଜୀ । ଆନିନ୍‌ଜୀ ବ କିଲୋନ୍ ତୁଡରୁ ତାଙ୍କା ବାତିନ୍ ଆବାନ୍ ଆଞ୍ଜିଁଲେନ୍‌ଜୀ ଆତି ମାଡ଼ଲିନ୍‌ଜୀ ଡ଼ ଆନିନ୍ ଜୀଡ଼ାମ ଆବାନୁଡ଼ିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାରଇମାଡ୍ ଡାଲେଜୀ ।

ବେପାରୀମାନେ ଆସି ପୂର୍ବ ପରି ଦର ପଚ୍ଚରିଲେ । ତୁଙ୍ଗୁଡୁବୁ ପଚ୍ଚରିବାରୁ ସେ କହିଲା, ମୁଁ କିଲୋକୁ ୬ଟଙ୍କାରେ ବିକିବି । ଏମିତି ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦର କଷା କଷି ହୋଇ ଏକ ଟଙ୍କାରେ ବିକିବେ ବୋଲି ତୁଙ୍ଗୁଡୁ ଓ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ ଠିକ୍ କଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଝଗଡ଼ାରେ ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଖୁସି ହୋଇ ୧ଟଙ୍କାରେ ସବୁତକ ମହୁଲ କିଣି ଚ୍ଚଲିଗଲେ । ତୁଙ୍ଗୁଡୁ ଏବଂ ମୁଙ୍ଗୁଡୁ କିଲୋପିଚ୍ଛା ଛଅ ଟଙ୍କା ଦରରେ କିଣିବା କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲା ପରସ୍ପରକୁ ମୁହଁକୁ ଅନାଇ ନିଜକୁ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କଲେ । କି ସେମାନେ ଦୁହେଁ କେଡ଼େ ବୋକା । ଦୁହିଁଙ୍କର ମୂର୍ଖତା ଯୋଗୁଁ ବେପାରୀମାନଙ୍କର ଯେ ବହୁତ ଲାଭ ହେଲା ସେକଥା ଜାଣିପାରିଲେ ଓ ପରସ୍ପର କେବେ ହେଲେ ଝଗଡ଼ା ନହୋଇ ଠିକ୍ ଦର୍‌ରେ ସେମାନଙ୍କର ମହୁଲକୁ ବିକିବେ ବୋଲି ଏକମତ ହେଲେ ।

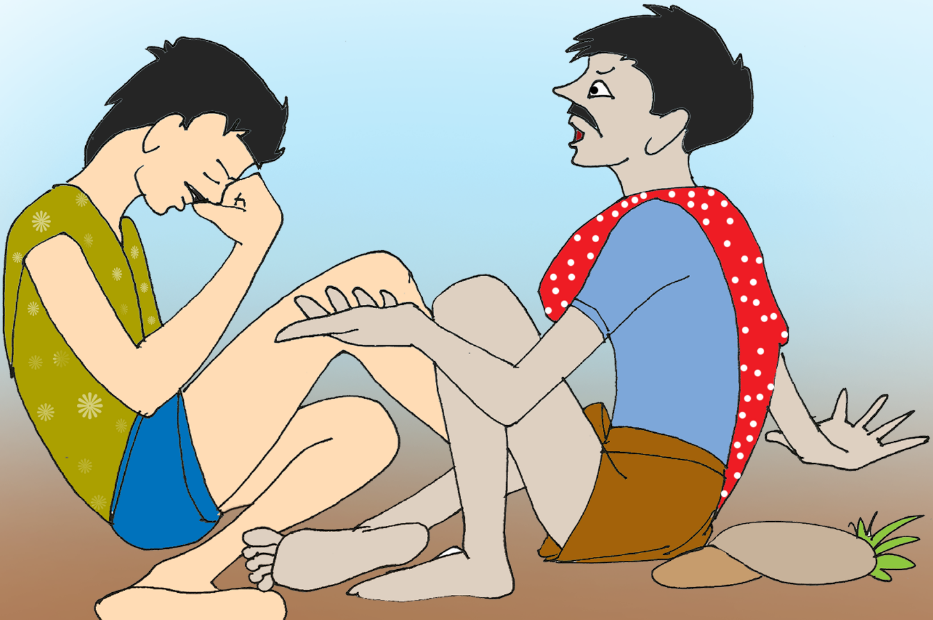

କାନଣ୍ଡ୍ରୋମ୍ଡ଼ା ଡ଼ ସାମ୍ପିଡ଼ା (ପଲାସ ଓ ଚମ୍ପା)

କାନ୍‌ରୁମ୍‌ଡା ଡ଼ ସାମ୍ପିଡ଼ା ବାଗୁନ୍‌ଜି ଡ଼ାକୁଲି । କାନ୍ ବାଗୁନ୍‌ଜି ଆବମାନେଙାନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଡ଼ାକୁଲେନ୍‌ଜି । ଗୁଡ଼୍‌ମିନ୍ ବାର ସୁଣ୍ଡନ୍ନି ବାଗୁଞ୍ଜି ଗାଡ଼ି ଡ଼ାକୁଲେନ୍‌ଜି । କାନ୍‌ରୁମ୍‌ଡାନ ଆରା-ଆବିନ୍‌ୟାମ୍ ଆଡୋଆୟ୍‌ତିନ୍ ଡ ରା-ଆଲି । ବଡ଼ିନ୍ନା ଗୁଡୁମିନ୍ ଡ଼ ସୁଣ୍ଡନ୍ନି କୁନ୍ ବାଗୁ ଆରାନିବ୍‌ବାନ୍ ଆଡ଼ୋଲେଜି । ଗିୟ୍‌ଲେଜି ତାର୍‌ବାନ୍ ବୟ୍ ବୟ୍ ଲାଙାଡାମ୍ । ଆରାନିବ୍‌ବାନ୍ ଆଡ଼ୋଲେ ତାର୍‌ବାନ୍ ରୋଡ୍‌ଲେ ପାଙ୍‌ଲାୟ୍‌ଜି । ତାର୍ ବାନ୍ ଲାଙାଡ଼ାମ୍ ବିଣ୍ଡ଼ ଗାଡ଼ାତିତ୍ । ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ୍ ଡାଜିଙ୍ ସାଙାଇ ପାଙ୍‌ଲେ ସିଡ୍‌ଲେ ୟିର୍‌ଲେଜି ।

ପଲାସ ଓ ଚମ୍ପା ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ଥିଲେ । ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ହସ ଖୁସିରେ ରହୁଥିଲେ । ଗୁଡ଼ମି ଓ ସୁଣ୍ଡିମି ଦୁଇ ସାଙ୍ଗ ଥିଲେ । ପଲାସ ଫୁଲ ଧରିବା ସମୟ ଆସିଲା ଫୁଲ ଧରିଲା । ଦିନେ ଗୁଡୁମି ସୁଣ୍ଡିମି ସେହି ଦୁଇ ଗଛ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ଦେଖିଲେ ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ ଧରିଛି । ଗଛ ପାଖକୁ ପହଞ୍ଚି ଫୁଲକୁ ତୋଳି ଆଣିଲେ । ସୁନ୍ଦର ଫୁଲ କିନ୍ତୁ ବାସ ନାହିଁ । କେତେ ବାଟ ଯାଇ ଫୁଲକୁ ପୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ପଲାସ ଗଛ କହିଲା ବନ୍ଧୁ, ଦେଖିଲ ମୋହର ଫୁଲ କେତେ ବାସ ବୋଲି ଲୋକମାନେ ତୋଳି ନିଅନ୍ତି ।

କାନ୍‌ରୁମ୍‌ଡାନିବାନ୍ ଗାମିତିନ୍ ଗାଡ଼ିଙ୍ଗ, ଗିୟଲେ ପ ତାର୍ବାଞ୍ଜେଁନ୍ ଡାକିଙ୍ଗାନ୍ ଆଲାଙ୍ଗା ଗାମ୍‌ଲେ ମାନ୍‌ରାନ୍‌ଜି ଝାଁନ୍‌ରାମ୍‌ତେଜି । ସାମ୍ପିଡ଼ାନିବାନ୍ ଇନ୍‌ରାଙ୍ ତର୍‌ବାନ୍ ସିଡ଼େତିନ୍ ରା-ଆବିନ୍ ଆୟାମ୍ ଆଡୁଆଏନ୍ ଆସାନ ରିଙ୍‌ଲେନ୍ ସିଡେତିନ୍ । ସାମ୍ପିଡ଼ା ନିବାନ୍ ଆରା-ଆବିନ୍ ଆୟାମ୍ ଆଡ଼ୋଆଇତିନ, ଡ଼ାକିଙଡ଼ିନ୍ନା ଆତିକି ରା-ଆଲି । ଗୁଡ଼ିମି ଡ଼ ସୁଣ୍ଡିମି କାନ୍‌ତି ବାଗୁ ଆରା ନିବାନ୍ ଗାନରଡ୍ ବାନ୍ ଆଡ଼ୋଲୋଜି ଗିୟଲେଜି କାନଣ୍ଡ୍ରୋମଡ଼ା ନିବ ଲିଙ୍ଗାନ୍ ତାର୍‌ବାନ୍ ଆଗାସା ଡ଼ ଆବଇ ସାମ୍ପିଡ଼ ତାରାନ୍ ତାର୍‌ବାନ୍ ଡାକୁଲି । କୁନ୍ ତାର୍‌ବାନ୍ ବାଗୁନ୍‌ଜି ରୋଡ୍‌ଲେ ପାଙ୍‌ଲେଜି ଡ଼ କୁନ୍ ଆଡ଼୍‌ସିଡାଡ୍‌ଜି । ଆନିନ୍‌ଜି ତାର୍‌ବାନ୍ ସିଇଙ୍ଗାନ୍ ଫାଙଲେନ୍‌ଜି ବାର୍ ତାଙ୍ଗାଲ୍‌ଲେଞ୍ଜି । କାନ୍‌ଆତି ଗିଜ୍‌ଲେ କାନ୍‌ରୁମ୍‌ଡାନିବାନ୍ ରିଙ୍ଗ୍‌ଲେନ୍ ଡାକୁଲିନ୍ ।

ଚମ୍ପା ଫୁଲ କ'ଣ କହିବ, ଫୁଲ ଧରିବା ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁନି ହୋଇ ରହିଲେ । ଚମ୍ପାଗଛ ଫୁଲ ଧରିବା ସମୟ ଆସିଲା, କେତେ ଦିନ ପରେ ଫୁଲ ଧରିଲା ।ପୁଣି, ଦିନେ ଗୁଡ଼ିନି ଓ ସୁଣ୍ଡିମି ସେହି ଦୁଇ ଗଛ ମୂଳେ ବୁଲିଯାଇଥିଲେ ଦେଖିଲେ ପଳାସ ଗଛରେ ଫୁଲ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଚମ୍ପା ଗଛର ଫୁଲ ଥିଲା । ସେହି ଫୁଲ ଦୁହେଁ ତୋଳି ନେଇଥିଲେ ଓ ଫୁଲକୁ ପୋପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ଫୁଲକୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପିନ୍ଧିଲେ । ପଳାସ ଗଛ ଏହା ଦେଖି ଚୁପ୍ ହୋଇ ରହିଲା ।

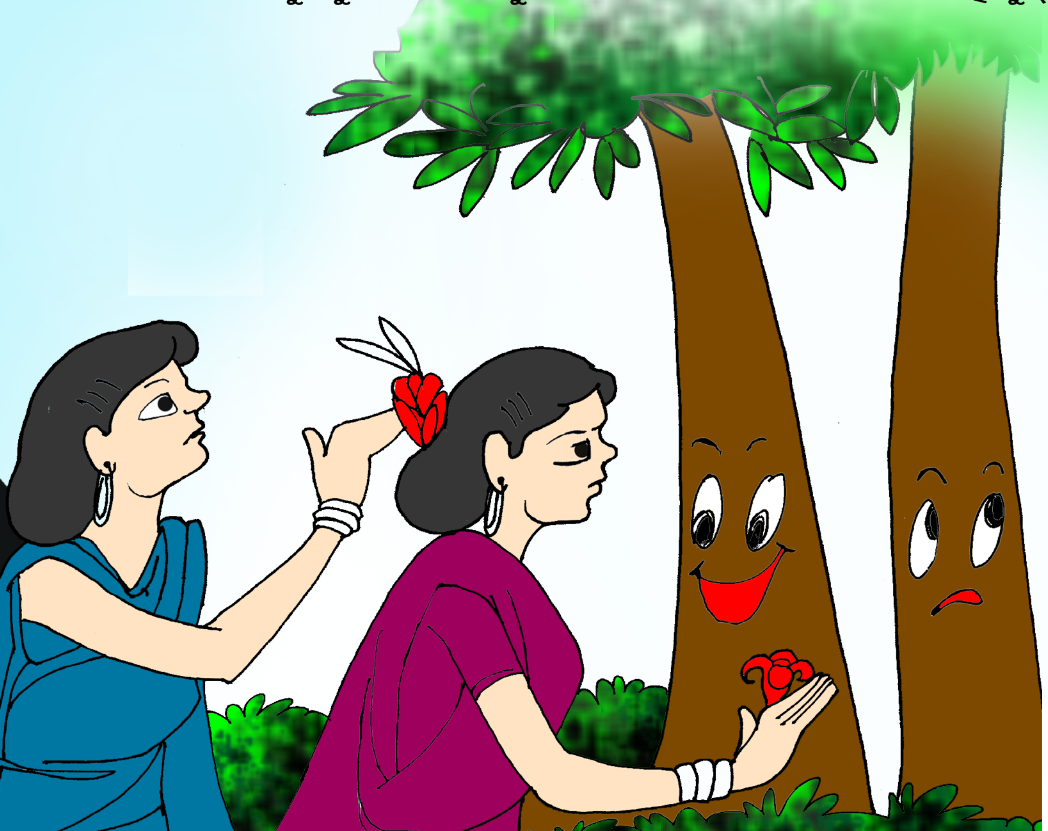

କାନ୍ ତୋଇ ରାଜାନ୍
(ପେଚା ରାଜା)

ବଡ଼ିନ୍ନା ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ରୁକୁଆନ୍ ରୁକୁଲିନ୍ ମାଙ୍‌ଲେନ୍ ସିଂ ବୁତିନ୍ତି ରାଜାନ୍ ଡେତି ଆନିନ୍ ଆବିରନାନ୍ କାତ୍‌ତି ଆଞ୍ଜାଁନାବିନ୍ ଡେତି କୁଡ୍‌ବୁଡ୍ ଅନ୍ତିଡାନଜି ଆରଡି ଲେଜି । ଆନାବ୍‌ବିୟ ତାଗାଲ୍‌ଡାନ୍ ବ ଡାରାକୁନାଲିଙାନ୍ ରୁକ୍‌କୁଲି ରାଜାନ୍ ସେଡାଲେଜି । ବୁତିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେଆଡାଙା, ବିତିନ୍ ଗାମ୍‌ଲେ ଜିର୍‌ଗାନ୍, ବୁତିନ୍ ଗାମଲେ କଣ୍ଡଡିଆଙାନ୍ ଡେ-ଏତିଗାମ୍ ପାଙ୍‌ଲାଙ୍‌ବିର୍‌ଲାଇଜି । ଆତାନାକୁଡ୍ ଲିଙାନ୍ ମାରାନ୍ ରାଜା ଆଡେବିନ୍ ଆସାନ୍ ସ୍ନେଡାନ୍ ଡେଲା । ଆନାବ୍‌ବିୟ ମାରାନ୍ ଆଡଙ୍ ରାଜା ଗ୍ରବ୍ ଗବ୍‌ଲିଙାନ୍ ଆବ୍‌ଗବ୍‌ବିନ୍ ଗାନାବ୍‌ରିନ୍ ଡେଲି । ଡ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍ ବାରାନ୍‌ଜି ଆନସ୍‌କାୟାନ୍ ଡେଲି ।ରାଜା ଗ୍ରବ୍‌ଗବ୍ ଲିଙାନ୍ ଆଗବ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍‌ମାରାନ୍ ଅସକାଇନାତା ଅସ୍‌କାଇନାଡା ଅୟାମାନ୍ ପାଡ୍‌ଲେ ୟିରେତିନ୍ । ରାଜାନ୍ ଆଗିଜ୍‌ବିନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଗବ୍‌ଲେ ଅମଡିଲେଜି । ଅନ୍‌ରେଙ୍ଗ ଅରୁବ୍‌ଲି ବିଣ୍ଡ ଆନିନ୍ ଆଡ୍‌ଗିଜ୍ ତାଲିନ୍ ଆସାନ୍ କାନ୍ତୁଦାନ ଆଡଙ୍ ରାଜା ଗ୍ରବ୍ ଗ୍ରବ୍‌ଲିଙାନ୍ ଆବ୍‌ଗବ୍ ଲେଜି । କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ ମାରାନ୍ ତିତ୍‌ତିନ୍ ଆଡୁ ଆଇତିନ୍ ।

ଦିନେ ଚଢ଼େଇମାନେ ସଭା କଲେ ଯେ ଆମ ଭିତରେ କିଏ ରାଜା ହେବ ? ଯିଏ ରାଜା ହେବ ତାହା କଥାରେ ଚଳିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପକ୍ଷୀମାନେ ସମସ୍ତେ ରାଜି ହେଲେ । ତା ପରଦିନ ସକାଳେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ସଭା ବସି ରାଜା ବାଛିଲେ ।କିଏ ଛଞ୍ଚାଣ କିଏ କହିଲେ ଶାଗୁଣା, କିଏ ଚିଲକୁ ରାଜା କରିବା ବୋଲି ମତ ଦେଲେ । ଶେଷରେ ମୟୂର ରାଜା ରୂପେ ନିର୍ବାଚନ କଲେ । ତା ପରଦିନ ରାଜାଙ୍କୁ ସିଂହାସନରେ ବସାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ ଓ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଜବାଜ କଲେ । ରାଜା ସିଂହାସନରେ ବସିବା ପାଇଁ ସଜବାଜ ହେଉ ହେଉ ମୟୂର ସମୟ ବିତିଗଲା । ପକ୍ଷୀମାନେ ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଜଗି ବସି ଥିଲେ । ସଞ୍ଜ ହୋଇ ଗଲା ସେ ଦେଖା ଯାଉନି ବୋଲି ପେଚାକୁ ରାଜା ସିଂହାସନରେ ବସାଇଲେ ।

ଅନ୍ତିଡାନନ୍ତି ଆନିନ୍ ଆଡଙ୍ ଗିଜାନ୍ ଗିଜ୍‌ଲେ କାଞ୍ଚୁଁଲେ ଗାମ୍‌ଲେଜି ଡାଗାଲ୍ ଡାନ୍ ସ୍ରିଂ କାନ୍ ଆୟାମାନ ସିକଜା ଆୟାମ୍ ନାମ ଆଡ୍ ଡେଆଡ୍ ପ ? ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଗାମ୍‌ଲେଜି ନାମି ଅକିଜ୍ ଇତିଜା ଅଡ୍‌ଡେଏ,ରାଜା ଗ୍ରବ ଗବ ଲିଙାନ୍ ଆନ୍‌ରଙ୍ କାନ୍ତୁଜାନ୍ ଗବେତିନ୍ । ଆନିନ୍ ଆବିର୍ ନାନ୍ ବାତ୍‌ତି ଆଞ୍ଚାଁନାବିନ୍ ଡେତି ।ଆନାବ୍ ବିୟ ଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଜି ଆଡଅଙ୍ କାନ୍ତୁର ରାଜାନ୍ ଗୁଡିଙ୍‌ଲେ ଗାମେତିନ୍‌ଜି, ଡିଡାର୍ ଗାମ୍ କୁଡ୍‌ଡୁବ୍‌ବିନ୍ ଗ୍ନାଗା ଜ୍ନୁମ୍‌ଜୁମାନ୍ ଆସାଇବିନ୍ ଆସାନ୍ ୟିରବା । ଆମ୍ବିନ୍ ଗାଲେ ଜୁମ୍‌ଲେ ଆଁଡାୟାର୍ ତାତିନାଇଞ୍ଚେଁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ଗ୍ ଞ୍ଚେଁନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ ଅସୁଇ ଆସୁଇ ଜ୍ନୁମଜୁମାନ୍ ଞ୍ଚାଁମ୍‌ଲେ ୟିରାଇବା ।ଏନେଗଇ ଡାଜିଙ୍ଗ୍ ଡିନ୍ନା ଡେଲି କାନ୍ତୁଇଜ୍ ରାଜାନ୍ ଆବ୍‌ସେଲେ ଜ୍ନୁମ୍‌ଜୁମାନ୍ ଆବ୍ ଫାଙତିୟ୍‌ଲାଇଜି କାନ୍ ଆସାନ୍ ଡୁଲାଜାନ୍ ଆଡ୍ ସୟିଏଡ୍ ।ବଡିନ୍ନା ରାଜା ଗ୍ରବ୍‌ଗ୍ରବ୍ ଲିଙାନ୍ ଆଗବ୍‌ଗବ୍ କୁନ୍ ଆଡ୍‌ନାଙ୍ ଆଅନ୍ତିଡାନ୍‌ଭି ଆଏଡାଲି ନାନ୍‌ଜିଆତି ଆମ୍‌ଡାଙ୍ଗ୍‌ଲେ ଆଡାମ୍ବାନ୍ ଇୟେତିନ୍ ।

ସେହି ସମୟରେ ମୟୂର ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।ପକ୍ଷୀମାନେ ତାକୁ ଦେଖି ଗାଳି କରି କହିଲେ, ସକାଳୁଠାରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ହେଲା ନାହିଁ, କି ? ପକ୍ଷୀମାନେ କହିଲେ ଏବେ ଆଉ କ'ଣ ହେବ ଏବେ ତ ପେଚା ସିଂହାସନରେ ବସିଲେଣି, ତାଙ୍କ କଥାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଚାଲିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା ପରଦିନ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ପେଚା ଡାକି କହିଲା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆହାର ଖୋଜିବାକୁ ଯାଅ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖାଇପିଇ ଫେରିବା ସମୟରେ ମୋ ପାଇଁ କିଛି କିଛି ଖାଦ୍ୟ ଧରିଆସ । ଏମିତି କେତେ ଦିନ ଚାଲିଲା, ପେଚା ରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ନ ଥିବାରୁ ଭୋକ ସମ୍ଭାଳି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦିନେ ରାଜା ଆସନରେ ବସିଛି ସେହି ସମୟରେ ଚଢ଼େଇଛୁଆ କାନ୍ଦିବାର ଶୁଣି ପାଖକୁ ଗଲା, ଦେଖିଲା ଯେ ଗୋଟିଏ ସାପ ଚଢ଼େଇଛୁଆମାନଙ୍କୁ ଗିଳି ଦେଉଛି ।

ଗିଜେତିନ୍ଡ ଅନ୍ତିସିଂ ସ୍ରିଂ ।।ବଇଜା-ଆଃଡାନ୍ ଆଅନ୍ତିଡାନହି ମତେ । କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ ଇତିଜା ଇର୍ଗାମ୍ଲବି କାଡ଼ିଙ୍ଗ୍ଲେ ସିଡେତିନ୍ । ଏନେଗଇ ବଡିନ୍ନା କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ ଆଡୁଲାଇଜ୍ ଡାଲିନ୍ ଆସାନ୍ ଅନ୍ତି ସିଂଙାନ୍ ସାଇଜ୍ଲେ ଗର ଡେତିନ୍ । ଉଅନ୍ତି ଆ ଅନ୍ତିଡ୍ସିଂଲିଙାନ୍ ଆଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଡାକୁଲି   ଜୁମ୍ଲେସିଡେତିନ୍ ବାର୍ ଆଡ୍ରେ ତିଡାନ୍ ମମଏତିନ୍ । ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଅରୁବାନ୍ ଆସିଂବାନ୍ଜି ଡାୟରରେ ଗିଜ୍ଲେଜି, ଅନ୍ତିଡ୍ସିଂ ଲିଙାନ୍ ଆଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଆଗାସା । ବାର୍ ଆଡ୍ରେ ତିଡାନ୍ ଜାନାଙ୍ଗ୍ ଆଗାସା ।ତାଗାଲ୍ଡାନ୍ ଅକିବ୍ ବାରାନ୍ ଡାନୁକାଲିଙ୍ଗ୍ ଆଡାକୁଲିଙ୍ଗ୍ ଆଅନତିଜି ଆମାଙ୍ଗ୍ ଇୟଲେ ବାର୍ ଆଏ ଡଙ୍ଗ୍ ଆଗୁଡ଼ଙ୍ଗ୍ ଆର୍ଜଡ୍ ଆମ୍ବ୍ରିଜ୍ ଝୁମ୍ ଝୁମ୍ନାବାନ୍ ୟେର୍ବା ୟେଁନ୍ ଲାମି ଆଡନ୍ନା କୁଡୁବାନ୍ ଗିୟତାଇ । କାନ୍ ଅବିର୍ ନାବ୍ ଆମ୍ଡାଙ୍ଲେ ଗଗବଂଡାନ୍ ଡପାଲଗାଡେତିନ୍ । ଆଡ-ଅଙ୍ଗ ବିୟଡି ଆଜିଜ୍ ବା ଗାମ୍ଲେ ବାବ୍ ୟିଏତିନଜି ।ଅନ୍ତାତିକି ଡାନୁକାନ୍ ବାତତି ଆସିଂ ଡାମ୍ ବାନ୍ଜି ୟାରଲିନ୍ଜି । ତଗାଲଡାନ୍ ଗଗବଂଙା ଆନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଆଡଙ୍ଗ୍ ଗାମେତିନ୍ ଆରଜଡ୍ ଆମ୍ବ୍ରିଜ ଜୁମ୍ଜୁମ୍ ନାବାନ୍ ୟିରବା । ନାମି ଆଡିନ୍ନ ଇତିନ୍ ଡେତି ସଲିନ୍ ଗିଜ୍ଗିଜ୍ ତାଇ । ଗଗବଂଡାନ୍ ଲୁଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଅୟିରେନଜି ଆତିକି ଆବଇ ଆରାଲିଙାନ୍ ସଲୁନ୍ ଗବ୍ଲେ ରାଜାନ୍ ଆଲୁମ୍ତେନ୍ ଅବାରାନ୍ ଗିଜେତିନ୍ । କାନ୍ତୁଇଜ୍ ରାଜାନ୍ କୁଡ୍ଡୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଆୟିରେନ୍ଜି ଆତିକି କଡି କାତା ବିଜ ତେଜେତିନ୍ । ଡ ବୁତିଜା ଆଡଅଙ୍ଗ୍ ଆଡ୍ତିଜେଡ୍ । କୁନ୍ ସ୍ରିଂ ରାଜାନ୍ ଡି

ପେଚା ରାଜା କିଛି ନ କରି ନିରବ ହୋଇ ରହିଲା । ଏମିତି ଦିନେ ପେଚାରାଜା ଭୋକ ହେବାରୁ ଚଢେଇବସା ଖୋଜି ବୁଲିଲା । ଯେଉଁ ଚଢେଇ ବସରେ ଛୁଆ ଥିଲେ ଖାଇଦେଲା ଓ ଅଣ୍ଡା ବି ଗିଳି ଦେଲା । ସଞ୍ଜବେଳେ ଚଢେଇମାନେ ନିଜ ନିଜ ବସାକୁ ଦେଖିଲେ । ବସାରେ ଅଣ୍ଡା ନାହିଁ କି ଛୁଆ ବି ନାହାଁନ୍ତି । ଦୁଃଖରେ ରଜାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ରଜା କହିଲେ ମୁଁ ଜାଣିନି ମୁଁ ଆସନରେ ବସି ଏପଟ ସେପଟ ଦେଖୁଥାଏ ।ଏହି ସବୁ ଶୁଣୀ କଜଳ ପାତିର ସନ୍ଦେହ ହେଲା । ଆସନ୍ତା କାଲି ଦେଖିବା କାନ୍ଦ ନାହିଁ ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲା । ଦୁଃଖରେ ସମସ୍ତେ ନିଜନିଜ ବସାକୁ ଗଲେ । ସକାଳେ କଜଳପାତି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା ପ୍ରତିଦିନ ପରି ଆହାର ଖୋଜିବାକୁ ଯାଅ ଆଜି ଦିନରେ କଣ ହେଉଛି ମୁଁ ଲୁଚି ଦେଖିବି । ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ଗଲାପରେ କଜଳପାତି ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ଲୁଚି ବସି ରାଜାଙ୍କ କାମ ଗୁଡିକ ଦେଖିଲା ।ପେଚା ରାଜା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀ ଗଲାପରେ ଏପଟ ସେପଟ ଦେଖିଲା କାହାକୁ ଦେଖିଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପକ୍ଷୀବସାକୁ ଯାଇ ବୁଲି ଦେଖିଲେ । ବସାରେ ଥିବା ଛୁଆ ଓ ଅଣ୍ଡା ଗୁଡିକ ଗିଳି ଖାଇଦେଲା । ଏସବୁ କଜଳପାତି ଦେଖିଲା ।

ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଡାୟାରଲେ ଅଅସି ଲିଙ୍ଡାନ୍ଜି ଆ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଡ ଅଡରେନଜି ଅରିକାନ୍ ଆସାନ୍ ଏଡାଲିନ୍ଜି ।କୁନ୍ ଆଡନାଙ୍ଗ ଗଗବଂଡାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଆମାଙ୍ଗା ଇୟଲେ ଗାମେତିନ୍ ଅମ୍ବିନ୍ ଅଏଡାଡଙ୍ଗ ନେ ବିୟଡି ବିରହାନ୍ ଆତୁବା ବୁତିଜା ଅଙ୍ଡାଜା ଆୟିରଡଙ୍ଗ । ଆନାବ୍ ବିୟ ତାଗାଲ ତାନ୍ ଆବଇ ଆରାଲିଙ୍ଡାନ୍ ରୁକୁଲିନଜି ରାଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଡ ଗୁଡିଙ୍ଗଲେଜି । ଏଡାନା ତିଡାନଜି ଆକାନାଲ କାଲାନ୍ ରାଜାନ୍ ଆଡଙ୍ଗ ଆବାମ୍ ଡାଙ୍ଗ ଲେଜି । କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ ଗାମେତିନ୍ ଞ୍ଚେଁନ୍ ଆଗ୍ ଗାଲାମାଇ । ଗଗବଂଡାନ୍ କାନ୍ତୁଇଜ ରାଜାନ୍ ଆବିରନା ଆସାନ୍ ବାରାବଡାଲେ ଗାମୈନ୍ ଆମାନ୍ ଡିଲେ ଅନ୍ତିଡ୍ ସିଂଙ୍ଡାନ୍ ଗରଡ୍ଲେ ଆ ଅନ୍ତିତନ୍ହି ଡ ଆଡରେନ୍ଜି ମମ୍ଲେ ଜୁମଲେ ଆସିଡ୍ଲେନ୍ ଆତି ଞ୍ଚେନ୍ ଗିଜ୍ଲାମ୍ କୁଡ୍ଚୁବ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ବାନ୍ରାବାନ୍ କାନ୍ତୁଇ ରାଜାନ୍ ଆଡ୍ଅଙ୍ଡ କାଞ୍ଚାଁଲେ ତିଡଲେ ଗଙ୍ଡଲେଜି । କୁନ୍ ଅଡିନ୍ନାନ୍ ସ୍ରିଂ କାନ୍ତୁଜାନ୍ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଆମ୍ବ୍ରାମାଇଲିନ ଆଗରବିନ୍ ଆସାନ୍ ଗାନରଜାନ୍ ଆନ୍ସାନେତିନ୍ । ଗଗବଂଡାନ୍ କୁନ୍ ସ୍ରିଂ ଅନ୍ତିଡାନ୍ଜି ଗଗବଂଡାନ୍ ଏଙ୍ଡାଲେ କାନାଲ୍ ଆଡ୍ଞ୍ଚେଁଙ୍ଡେଜି କୁନ୍ଆସାନ୍ ଆନିନ୍ ଆବାବ୍ ମାଙ୍ଗ ଅବ୍ କିଲ୍ କିଲତେ ।

ପକ୍ଷୀମାନେ ଫେରି ବସାରେ ଛୁଆ ଓ ଅଣ୍ଡା ଗୁଡିକ ନଥିବାରୁ କାନ୍ଦିଲେ । କଜଳପାତି ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ସବୁକଥା କହିଲା- ତୁମ୍ଭେମାନେ କାନ୍ଦନାହିଁ ଆସନ୍ତା କାଲି କେହି କୁଆଡେ ଯିବନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କରିବା । ତା ପରଦିନ ସକାଳେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଗୋଟିଏ ଗଛରେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଦୁଃଖ ଶୁଣାଇଲେ । ପେଚା ରାଜା କହିଲେ ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ । ରାଜାଙ୍କର କଥା ଶୁଣି କଜଳପାତି ରାଗି କହିଲା- ତୁମେ ଗତକାଲି ପ୍ରତି ବସାକୁ ଯାଇ ଛୁଆ ଓ ଅଣ୍ଡାଗୁଡିକ ଗିଳି ଖାଇଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି । ସମସ୍ତ ପକ୍ଷୀମାନେ ରାଗରେ ପେଚା ରାଜାକୁ ମାର ପିଟ କରି ତଡି ଦେଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ପେଚା ଲାଜରେ ପକ୍ଷୀ ସମାଜରେ ମିଶି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସେ ଅଲଗା ହେଲା । କଜଳପାତି ସେହି ଦିନଠାରୁ ଯେପରି ପକ୍ଷୀମାନେ ବିପଦରେ ନ ପଡିବେ ଆଗରୁ ସେ ସତର୍କ କରିଦିଏ ।

ଗାର୍ବିର୍କିନ୍ /ପ୍ରାର୍ଥନା ଗୀତ

ଏଉଆଙ୍ କିତୁଙ୍ ଡ଼ଅଙନାମ୍ ଆସିନ୍ତାମ୍
ଏ ଉଆଙ୍ ରାଜା ଡ଼ଅଡ୍ନାମ୍ ଆଲିମ୍ତାମ୍ ।
ଅଡ଼ାରାନ୍ ଡିନି ଲାଙ୍ଗା ଆବ୍ମେଲେ
ରାଙ୍ଗି, ତାରୁବାନ୍ ଡ଼ାଗାନ୍ ଆପ୍ଜାଇଲେ ।
ଡ଼ଅଙ୍ଲେନ୍ ଆମାନ୍ ଡ଼ିନେ ତିମ୍ୟିମ୍ଲେ୍
ଆନ୍ଲେଆସାନ୍ ଜଅ ନିକାନ୍ଜୀ ମାବ୍ଜାଲେ ।
ନାମି ଡ଼ିନାନ୍ ଇଆନ୍ ଆ ଲାଙ୍ଗା ଆବ୍ଗେଲେ
ନାମି ଡ଼ିନ୍ନା ସୁକା ସୀମାଙ୍ ଡ଼ାକୁଲେ ।
ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ ଏ ଉଆଙ୍ କିତୁଙ୍ଗ୍ ଆସିନ୍ତାମ୍
ଆନ୍ତିନ୍ ଆସାନ ଏ ଉଆଙ୍ଗ୍ ରାଜା ଆଲିମ୍ତାମ୍ ।

ଦୟାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ କେଡ଼େ ମହାନ୍
ପୃଥିବୀକୁ ତୁମେ କେତେ ସୁନ୍ଦର କଲ ।
ପାଣି, ପବନ ଉତ୍ତାପ ଦେଇ
ଗଛ ଉପରେ କିରଣ ଭରିଲ ।
ସୁଆଦିଆ ଫଳ ଆମକୁ ଦେଇ
କେଡ଼େ ଯତନେ ଆମକୁ ରଖିଲ
ଆଜି ଦିନଟି କି ସୁନ୍ଦର କଲ
ସୁସ୍ଥ ମନ ପ୍ରାଣ ଆମକୁ ଦେଇ ।
ତେଣୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଧନ୍ୟ
କୋଟି ପ୍ରଣାମ ତୁମ ପଦ ଯୁଗଳ ।

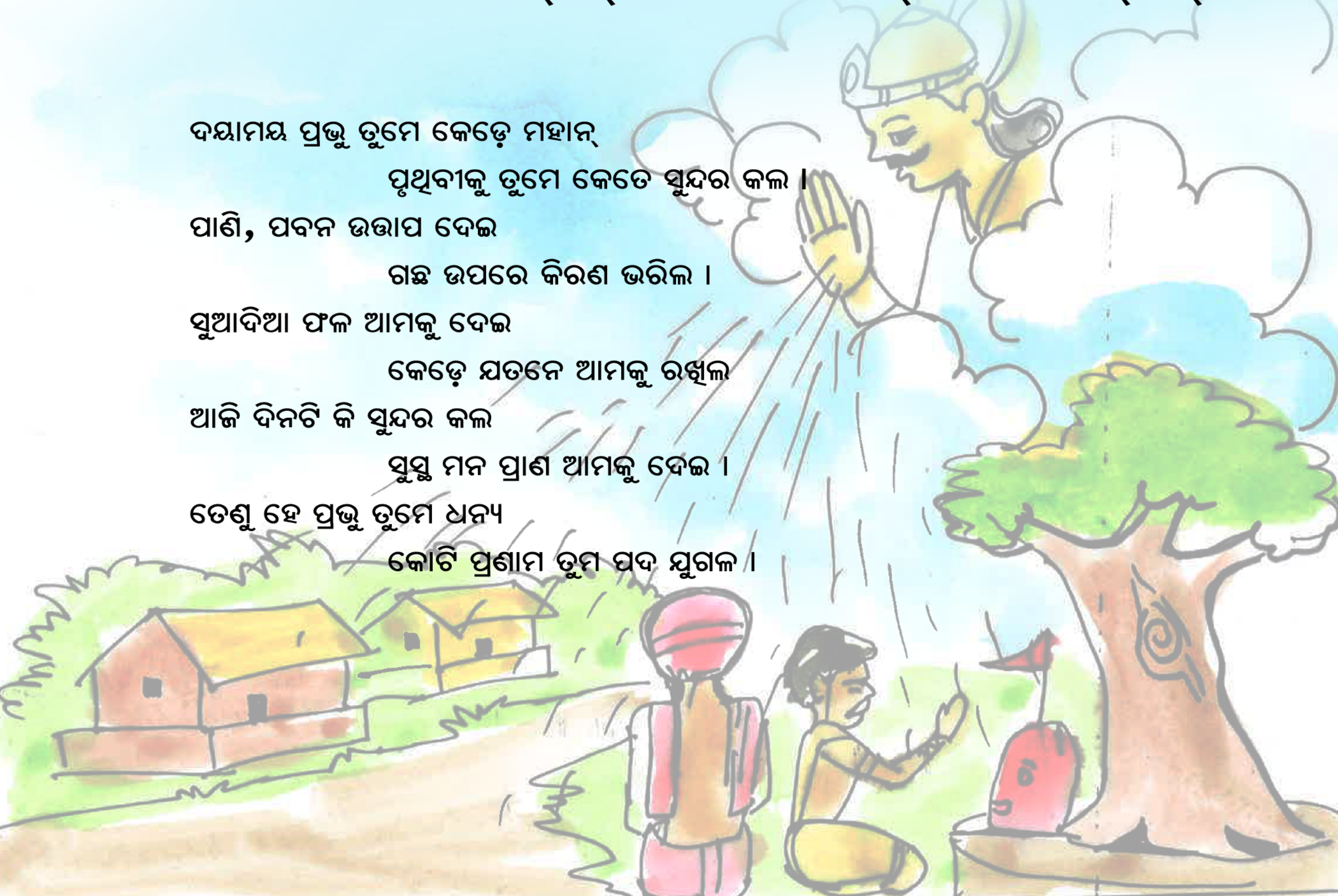

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର